

Forslaget gaar ud paa dette, har det min Sympati. Men det rækker langt videre end hertil, og det blev ogsaa fremhævet nede i Folketinget i ret stærke Ord fra forskellige Sider, at det er Ændringer, der tendere hen imod at skabe et stærkt Folketing, nærmest for derigennem at komme til en Ændring af Landstinget. Hvorvidt det Forslag, der foreligger, virkelig vil frembringe et stærkt Folketing, det kan være Tvivl underkastet, det kommer ganske an paa, hvorledes man ser paa, hvad et stærkt Folketing er. Den Udvidelse, her er gjort ned til 25-Aars Alderen, er der slet ingen Tvivl om, vil radikaliserer Folketinget, hvis den bliver gennemført, det er en ren og skær Favorisering af det socialdemokratiske Element i Folketinget; om der derved skabes et stærkt Folketing, turde dog maaske selv Regeringspartiet stille sig tvivlende overfor. Jeg stiller mig i høj Grad tvivlende overfor det. Og hvorvidt det vil være formaalstjenligt paa dette Tidspunkt at styrke Folketinget med Kvinderne, stiller jeg mig lige saa tvivlende overfor. Om det er i Kvindernes egen Interesse, ved jeg ikke. Jeg hørte nok den højtærede Konseilspræsident sige, at det ikke vilde skade Hjemmene, at Kvinderne fik Valgret og Valgbarhed, han havde aldrig hørt, at det var blevet bebrejdet Mændene, at de forsømte deres Hjem paa Grund af deres Deltagelse i det offentlige Liv. Jeg maa dog sige til den højtærede Konseilspræsident, at han har været meget heldig; de fleste af os have vist hørt enkelte Bebrejdelser paa Grund af, at det offentlige Arbejde optog lidt for meget af vor Tid.

Efter de Udtalelser i Folketinget, som jeg her har antydnet, kan jeg ikke se, at Landstinget med nogen synderlig Begejstring kan modtage den Del af Forslaget, der gaar ud paa, som jeg sagde, at styrke Folketinget. Og naar man opkaster det Spørgsmaal: Hvorfor ikke knytte disse Bestemmelser til Forslaget, vil jeg dertil sige, at efter min Mening hører Bestemmelserne om Valgrettens Udvidelse til 25 Aar og Kvinders Valgret med til en samlet Forfatningsrevision. Det Spørgsmaal, som her med god Grund kunde tages op, er at fastslaa Folketingets Medlemsantal og komme bort fra den Bestemmelse i Grundloven om et Medlem for hver 16,000 Indbyggere, men her paa dette Punkt hører ikke Udvidelsen af Valgretten til Folketinget hjemme, det maa komme ind under en samlet Forfatningsrevision.

Naar den ærede foregaaende Taler siger, at ved dette gaar man ikke nogens Ret for nær, man berører ikke nogen hans Ret, tager det ærede Medlem for saa vidt fejl, som man jo alligevel forandrer Forholdet mellem Folketing og Landsting. Alene Udvidelsen af Folketingets Medlemsantal vil forandre dette Forhold, selv om Forandringen kun er ringe, og det andet, at man udvider Valgretten baade til Kvinder og 25-aarige, kan endnu mindre siges ikke at berøre andres Ret. Det stiller Folketing og Landsting i forskellige Positioner. Derfor forekommer det mig, at vi med god Grund kunne sige, at skulle vi tage en Forfatningsrevision i to Tempi, høre de 25-aarige og Kvinderne sikkert med til det andet Tempo.

Jeg skal ikke her som tidligere opkaste Spørgsmaalet om Regeringens Forhold til de kongevalgte Landstingsmænds Opløselighed eller Ikke-Opløselighed. Jeg har set, at Spørgsmaalet var fremme i Folketinget, og jeg har ogsaa set, hvad den højtærede Konseilspræsident svarede derpaa. Jeg er ikke blevet klogere for saa vidt af det Svar; men det var det Svar, jeg ventede; det nytter altsaa ikke at spørge her igen. Jeg faar blot det Svar, at det afgøres i Statsraadet, og det maa jeg saa lade mig nøje med, uagtet jeg vedblivende mener, at Landstinget kunde have nogen Ret til at høre Regeringens Stilling.

Angaaende Forholdstalsvalget, som kræves fra Højres Side, maa jeg sige, at det indenfor min Gruppe ogsaa har nogen Sympati, i Særdeleshed da Højre er gaaet bort fra det rene Forholdstalsvalg. For mit eget Vedkommende har jeg tidligere udtalt og maa ogsaa udtale nu, at det rene Forholdstalsvalg er jeg imod; noget andet er, om man kunde komme hen mod Forholdstalsvalg i Enkeltmandskredse, en ændret Form, som jeg nu ogsaa tror, det er Højres Hensigt at støtte. Henimod det kunde jeg tænke mig, at man kunde komme.

Jeg skal paa Meningsfællers og egne Vegne til Slut kun udtale, at vi ville kunne gaa med til en Grundlovsændring, der tager Sigte paa at fastslaa Antallet af Folketingets Medlemmer, saa længe den er ensbetydende med en ringe Forøgelse af dette. Men under Hensyn til den Sympati, som vi have for Kvindernes politiske Valgret, og under Hensyn til den absolutte Mangel paa Sympati, som vi have for Nedsættelsen af Aldersgrænsen til 25 Aar, ville vi ikke ind-